

Выходитъ во Львовъ що Вторника, Четверга и Суботы
‘кромъ рускихъ святы’ о 5-й год пош. Литер додатокъ
„Бліо’єка найзnam. по всімъ” виходить по 2 печат ар-
кушъ кожного 15-го и поспѣднога дня кожного мѣсяця
Редакція Адміністрація підъ Ч 44 улиці Галицка.
Рукописи звертаються лише на понереднє застережен’є
Оголошення приймаються по цѣнѣ 6 кр. отъ однок-
строчки печатної, въ рубр. „Надбслане” по 20 кр. въ в.
Рекламац и неопечатаний вольни бѣ портѧ.

 Просимо поспѣшити съ от-
повленьемъ предплаты, щобы мы мо-
гли управлянити накладъ и вы-
сылку.

Мысли по Соймъ.

三

Оть давна уже въ стѣпахъ соймовои палаты не было чути голосу нашихъ князѣвъ церкви, ажъ сего року промова Станиславовскаго владыки отбилася голоснымъ ехомъ не лише въ самой палатѣ, але и въ цѣломъ краю нашомъ, ба й по-за его межами. Опосля промовивъ вправдѣ коротко и Впр. митрополитъ львовскій, але только для спростованя факту що до Єзуитовъ, реформуючихъ законъ оо. Василіянъ.

Промова Станиславовскаго владыки звѣстна нашимъ читателямъ въ повной основѣ, мы подали еи посля стеноографичныхъ записокъ. Якъ Преосв. д-ръ Челешъ въ колька днѣвъ познѣйше подчасъ своеи интронизаціи въ Станиславовъ заявилъ, промова тая есть его програмою, якои биъ яко Русинъ и епископъ буде держатися. Яка-жъ се програма? Ото: вѣриность римскому престолови и унії; преданность Австріи и пануючої Дипастії; праця для культурного розвою (мало-)рускої народности. Се точки программы Станиславовскаго владыки, высказаний въ его соймовой промовѣ.

Пытаемо: Хто зъ галицкихъ Русиновъ не згодится на таку программу? А дальше, чи коли-небудь якій галицко-рускій владыка бувъ бы инакше выявивъ свою программу? Нехай-бы сегодня встали зъ могилы незабутнои памяти Григорій Яхимович и Іоанъ Сиੰгурскій, потрима автостопа фракція юбить шытъ апек-

которыхъ звѣстна фракція любить нынѣ аннектувати спеціально для себе и подсувати имъ гадки и намѣры, якихъ тіи князѣ церкви нѣколи не мали и не могли мати, и нехай-бы сказали, яку они яко Русины и епископы ставлять для нынѣшної галицкой Руси программу, — а мы свято пересвѣдчей, що она не вийшла-бъ иниша, якъ та, яку въ Соймѣ выголосивъ д-ръ Юліанъ Пелешъ. О засадахъ ихъ вѣрности римскому престолови и увін та преданности Австрії и пануючої династії нема сумнѣву и за макове зерно, — такъ само, сиѣло можемо сказати и що до погляду на нашу народність. Чи можна на серіо брати геношена, що пок. Іоанъ Снѣгурскій и Григорій Яхимовичъ мали такій поглядъ на Русь, на народність руску, языкъ и літературу руску, якій нынѣ выголошують органи звѣстної фракції? Очевидна рѣчъ, хто такъ думає о покойныхъ незабутнихъ владыкахъ нашихъ, той оскорбляє ихъ память. То були Русини въ нравдивомъ значеню слова, любили свою питому народність горячою душою, а коли-бъ бувъ хто спытавъ ихъ о то, певно були-бъ отповѣли словами д-ра Юліана Пелеша, высказанными въ Станиславовѣ на промову д-ра Омеляна Огоновскаго въ имени народно-русскихъ товариствъ: „Я не розумѣю, не можу собѣ

Пок. Григорій Яхимович бувъ щирый увіягъ, але — за те память его у насъ передається отъ рода въ родъ — дбавъ про автономію рускої церкви, т. е. не дававъ „чужими“ мѣшатися въ єи справы. На тоймъ становиши стоять и нынѣ всѣ щирі Русини-уїати, будучи пересвѣченными до свѣдомъ, що

увія, будуть переведені ми досвідомъ, що
увія сама собою, при автономії нашої цер-
кви, не єсть шкодна и противна розвоєви ру-
скої народності. Хто воскресивъ нашу на-
родність въ Галичинѣ, Хто воскресивъ наше
письменство въ Галичинѣ, якъ не уніятській
священики? Чи перший нашій дѣятель на полі
просвѣтно-литературномъ и політичномъ не
були самі уніятській священики? Ходить лише
о то, щобы до нашей церкви не втискалися
чужіе, щобы нашу церковь и нашъ кіль

215 JU 10

1000-10000 m.s⁻¹ (Kondo et al., 1992; Kondo et al., 1993).

Предплата на „Дѣло“ для Американ:	для Россіи:
на цѣлый рокъ . . 12 зр.	на цѣлый рокъ . . 12 рубл.
на полвѣроку . . 6 зр.	на полвѣроку . . 6 рубл.
на четверть року . . 3 зр.	на четверть року . . 3 рубл.
съ дод. „Библіотеки“:	съ дод. „Библіотеки“:
на цѣлый рокъ . . 16 зр.	на цѣлый рокъ . . 16 рубл.
на полвѣроку . . 8 зр.	на полвѣроку . . 8 рубл.
на четверть року . . 4 зр.	на четверть року . . 4 рубл.
на самъ додатокъ:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . зр. 5.—	на цѣлый рокъ . 5 рубл.
на полвѣроку . зр. 2·50	на полвѣроку . . 2·50 р.
Для Заграницы, окромѣ Россіи:	
на цѣлый рокъ	15 зр.
на полвѣроку	7·50 зр.
на четверть року	3·75 зр.
съ дод. „Библіотеки“:	на самъ додатокъ:
на цѣлый рокъ . 19 зр.	на цѣлый рокъ . 6 зр.
По одному же числу юштусе 12 кр. а. в.	

ся | чії они дѣти

Хотя и больша часть интелигенции руской горнеся теперь подъ заистъ святыни народной, то все-таки суть у насъ такой объединителъ, що теорію московскихъ панславистовъ хотѣли-бъ у насъ осущити. И нѣгде правды дѣти, для насъ народовцівъ настали опять важкій часы. Противна партія добуває вѣхъ своихъ силъ, щобы насъ побороти и за-пасти нашу мову та литературу. Хиба-жъ мы дамося выперти изъ нашего просвѣтногого становища? Хиба-жъ мы убоимося доноєдъ, клеветы и наруги проповѣдниковъ „объединенія“? Хиба-жъ мы покинемо нашу поконвѣчну батьківщину и переселимось въ величну палату могучого брата-Славянина? Хиба-жъ мы перестанемо трудитись въ хосенъ убогой родной неньки и згорнувши руки станемо корыстуватись готовымъ чужимъ добромъ? — Нѣ, нѣколи! бо ще не вмерла Украина и слава и воля! А поки-що, дороги браты, скрѣпѣмъ наші силы для охороны поконвѣчныхъ правъ нашихъ, бо настало время лютѣ. Противники нашї хотѣли-бъ насъ скомпромитувати передъ правительствомъ, прикрашуючи самыхъ себе всякими знаменами державной и церковной лояльности. И чи-жъ мовчати намъ супротивъ тяжкихъ напастей? чи выжидали намъ терпеливо, поки пошестъ страшна не мине? Тажъ исторія есть судомъ свѣта, и правда мусить якъ олица вйті на верхъ, хоча бъ велиты сего свѣта бажали придусяти всякий вмажаня чисто-народній.

Мы придержуемся программы руско-народной зъ 1848 р. и уважаемо фракцію всѣхъ тыхъ, котрѣ отъ той программы отступали. Нехай же свѣтъ довѣдаєся, що то не орелъ въ пятьсотномъ роцѣ весь отновився и помолодшавъ отъ воды цѣлющої та живущої, але народъ рускій, що поборовши давнійше тяжке лихолѣтье, не поддався и теперь напастямъ чужихъ вороговъ и тыхъ своихъ противниківъ, котрѣ служать плянамъ могутъ вгемондъ. Праця тиха и хосенна для добра люду нехай буде проводною збркою въ нашимъ змаганю народнмъ. Пояснюванье правды нашей въ часописяхъ, выдаванье добрыхъ популярныхъ книжочокъ, засновуванье народныхъ читалень, оживленье письменної дѣяльности отчитами и вандровками академичної молодежи, розбудженье національної самовѣжи отвѣтними театральными представлениями — въ загалѣ, збереженъє святої народныхъ отъ загибели — нехай буде дальшою програмою нашей просвѣтної и національної дѣяльности.

Згадуючи жъ про труды въ хосенъ на-
шои народности не можу поминути мовчки
заслугъ проф. Олександра Барв'янського, ко-
трый пôднявся важнога дѣла, се-бъ-то выдав-
ницва Библіотеки историчной. Слава сему
невтомимому труженникови народному, що
доказує фактами историчными самостойностъ
нашои народности!

Огтакъ позволяю ссобѣ, подати свѣтлому
Зборови справу зъ дѣяльности выдѣлу „Про-
свѣты“ за рѣкъ 1885. Головнымъ нашимъ дѣ-
ломъ было выдавництво книжочокъ популяр-
ныхъ. Именно стараясь выдѣлъ нашъ выгото-
вiti добrый календарь илюстрованый, редак-
цію котрого обнавъ талантливый Василь Лу-
кичъ, що аладивъ вже колька такихъ альмана-
ховъ ко загальному вдоволеню. При той спо-
мінцѣ годится такожъ поднести васлугу с
Теодора Мельника, пароха изъ Старавы Ся-
ноцкои; онъ бо уложивъ безкорыстно теперъ
якъ и тогдъ, для календаря Уставъ церков-
ный съ точностею вадрцевою. Спасибôгъ сем
патріотови за его великій трудъ!

Впрочемъ удержувавъ выдѣль наш
звязь съ читальными народными. Принявши
оттакъ 94 читальнѣ въ члены товариства
„Просвѣта“, посели мы имъ даромъ вѣкъ кни-
жочки давнѣйшаго нашего выдавництва. Вел-
ми дѣяльнымъ въ заснованю читалень бу-
той комитетъ, що минувшого року завязавъ
професоромъ Олександромъ Барвінськимъ пр-
Тернопольской філії товариства „Просвѣта“
такожъ комитетъ при філії Станиславовскій
що завязався сего року, заявивъ хосеній з-
ходы коло здвигненя читалень. Оттакъ уде-
жували мы литературнї взаимини съ Рус-
нами въ полудневбї Угорщинѣ, що поселили
тамъ въ конці минувшого вѣку и суть п-
томками славныхъ Запорожцївъ. Впрочемъ
наше товариство подавало матеріальну помо-
дѣакимъ выдавництвамъ музикальнымъ и л-
тературнымъ, спомагало иногда убогихъ уч-
никбвъ, и въ загалѣ не отказувало свои ра-
и помочи тамъ, де добро народне си до-
галось.

Если-жь наше товариство що-небудь хо-
сеного вдѣлало, то въ выдѣлѣ нашимъ нале-
жится головна заслуга именно четырому его
членамъ: проф. Петру Огоновскому, Володи-
миру Шухевичеву, Брон. Старецкому, та й-дру
Костеви Левицкому. А вже-жь и прочи члены
выдѣлу спомнили свои обязанности, при-
свячуячи свои труды безкористно добру то-
вариства.

Коли-жь мило вгадувати про живущихъ
дѣльнихъ членовъ нашого товариства, то го-
диться такожъ спомнити про двохъ славныхъ
мужівъ, которыхъ вже не стало межи нами; —
не стало двохъ соколівъ, двохъ славныхъ па-
тріотівъ — Евгения Желеховскаго и Корнила
Сушкевича, основателівъ товариства "Про-
свѣта". Невмілома смерть скосила двѣ най-
красивѣць на рускій левадѣ. Але-жь
слава не вмире, не поляже! — память ихъ пе-
ребуде бѣть рода въ родѣ. Честь ихъ заслугамъ!

Огтакъ вѣтно всѣмъ, що наше товари-
ство вразъ съ іншими товариствами та ін-
ституціями народными заявило первому Влады-
цю Станиславському въ торжественій
день єго інсталляції широ-руський привѣтъ. И
справдѣ, мы народовѣ радѣмо радостю, що
на владычому престолѣ застѣвъ мужъ великого
духа, который въ молодшомъ вѣку бувъ чле-
номъ выдѣлу нашого товариства, а теперъ
изно свѣтлови голосить, що придержуєся про-
грами народовѣць. Слава, слава сему вели-
кому сынови Руї, который вже починомъ сво-
ихъ дѣлъ завѣщає єї нашої матерілучшу
будучиць! А вже-жь маюмо непокіту на-
дѣю, що перший Владыка Станиславський
вразъ съ нашими Виреос. Митрополитомъ и
Преос. Епископомъ Перемышльскимъ здвигнуть
высоко хоруговъ народну і бережуть свитоць
нашої церкви єтихъ кормиць непрошеныхъ ов-
кунівъ. А поки-що не перестанемо трудитись
для добра нашої дорогої батьківщини, не пе-
рестанемо отвертати бѣть неї вагібель, яку її
таки свои дѣти готовлять; оттакъ не наляка-
ємо дальшихъ напастей тыхъ нашихъ про-
тивниківъ, бо знаємо, що по нашої сторонѣ
стоїть правда. Мы вѣримо въ лучшю будуч-
иць нашої батьківщини, бо не орель въ пять-
сотній роцѣ отновлюєся и молодша бѣть води
цѣлюю та живущои, але отновлюєся по таж-
кої лихолѣтїи наша Руї, що єсть сердемъ
Славянщины, безъ котрои не було-бѣ жити въ
величінѣ тѣлъ славянськимъ.

Бесѣда пос. Юл. Романчука въголосиена при другої дебатѣ въ спраѣ его внесення.

Высокій Сойму! Прикро менѣ, що нынѣши
мою бесѣду мушу розпочати двома скаргами. По-
вторюю: прикро менѣ, и прошу менѣ вѣрати, що
тѣ слова суть пустою бесѣдою, що они походять
зъ глубини серца. Я радѣ-бы щиро, щоби анѣ
тутъ въ Соймѣ, анѣ въ краю нашому єїхъ скар-
ги анѣ рекрипнанії одної народності противъ
другої не щодоалися; але до того треба, щоби
не були дани поводы, а то вже, панове, не бѣть
насъ залежить. При послѣдній дебатѣ надъ мо-
нимъ внесеніемъ записалися до голосу деякій бесѣдники
въ польской сторонѣ вже въ такої порѣ,
коли після всякої правдошодобності не мали на-
дѣї прійти до слова. Наслѣдкомъ того було, що
при выборѣ генеральнихъ бесѣдниковъ въ спра-
вѣ, которая бѣть настѣ, рускихъ пословъ вийшла,
котра настѣ найближче дотыкає, нѣхго зъ настѣ
голосу забрати не мѣгъ анѣ "за" анѣ "противъ"
внеску комисії. Если-бы мы були тутъ въ бѣль-
шомъ числѣ, то на такого рода поступовань
знашовъ-бы способъ зъ нашої сторони, т. е. и
настѣ записало-бы бѣльше до голосу. Коли одна-
жко наше число супротивъ вашого єсть дуже
незначие, то если-бы вы хотѣли частѣше такого
способу ужити, мы могли-бы въ самыхъ найваж-
нѣшихъ спрахъ бути позбавлеными голосу. Отже
противъ такому поступованю я мушу рѣ-
шично застерегти. Дальше мушу пожалуватись
на перовне поступованье президії сїї палати
супротивъ поодинокихъ пословъ. Бо коли мене
ажь два разы завѣзвано до порядку за ужити
выразу, который я въ той мысли и звази, якъ
бувъ висказаний, не можу узнати за непарлі-
ментарнѣй, — то противно, одному бесѣдникови
зъ тантон стороны, хотїй позволити себѣ выра-
ження такого, котре руске духовенство мусить
взяти за тажку образу для себе, президії не дала
нѣкого упоміненїа а лишила залагодженїе тої
справы самимъ рускимъ посламъ. И противъ та-
кого поступованїя я мушу рѣшично застерегти.

Приотушаю до властивого предмету. Я вже
мавъ случайлѣсть манувшого року зазначити въ
сїї Выс. палатѣ, що я свое внесеніе поставивъ
не въ той цѣлі, щоби робити згоду межи Руїнамъ
и Польшамъ, — на то оно за дробне и ини-
ціатива до згоды не може бѣть настѣ выходити, —
не въ цѣлі, щоби залагодити руску справу: ру-
ска справа не залагодить въ самомъ тѣлько вы-
кладовомъ языцѣ въ школахъ; я поставивъ єго
на то, щоби хоти въ малій частї усунути тѣ
кривди, якихъ дознаюти Руїни въ школахъ, мѣстѣ

або, якъ лиши одна школа, то рѣвнорядній клясы. Комисія не задоволилася тими двома єсли, а до-
дає зъ своїїми сторонами єще два, а то: третє, єсли
при урядовомъ доходженніи покажеся достаточне
число родичвъ, котрій зажадають рускю школу, и
четверте, єсли при записахъ викажеся достаточне
число учениковъ, котрій-бы до такої школы хо-
дили. Чотири єсли — то, менѣ видите, вже-жь
за богато! Якъ розберемо поодинокій условії, то
побачимо, що они въ частї не потрібні, въ частї
межи собою и не єблкомъ згдній. И такъ зъ че-
твертого условії, т. е. єсли до якої школы запи-
шеше достаточне число учениковъ — очевидно
запишутъ ихъ родичвъ — съ жданьемъ, щоби школа
була руска, вилыває, що третє условіє не
потрібне, бо вже самимъ тымъ запишиомъ родичв
объявлюють ажь надто достаточно свою волю; на
що-жь було єще впередъ окремого доходженнія? на
що мають ажь два разы ту свою волю объявля-
ти? Друге, тї два остатній условії, або єсли-бы
и трете опустити, то се четверте додала комисія
очевидно для того, бо гадала, що два першій мою
поданій условії не вистарчують, то значить, она
гадала, що може бути Руїнівъ четверта части
або 3.000 въ мѣстѣ, але не бути досить рускихъ
дѣтей для рускої школы. Однакожь може зайти
и противній выпадокъ, може бути въ мѣстѣ мен-
ше якъ четверта части або якъ 3.000 Руїнівъ,
але зголосигися зовѣмъ достаточне число дѣтей
до рускої школы. Сїї же справедливо, щоби въ
першомъ выпадку рускої школы не було, то и
справедливо, щоби въ другомъ выпадку була
руска школа. Дальше два остатній условії не гар-
моніюють, по-ля мої гадки, съ двома першими,
и они въ загалѣ не отповѣдають до внесенія о
языцѣ выкладовомъ. Бо коли мої два першій усло-
вії дотыкати певніхъ готовихъ относингт, школу
вже истину юхъ, то третє и четверте условії єт-
носяться радше до закладанія школъ, они були-бы
отже на мѣсци въ уставѣ о закладанію школъ
новихъ, але не въ уставѣ о языцѣ выкладовомъ;
длятого способъ кодифікації сего параграфу вы-
даєся менѣ не зовѣмъ отповѣднимъ.

Але то все ще меншої ваги. Для настѣ най-
важнійша та обставина, що третє и четверте
условіє вимагає доходженія и заявлень при запи-
сахъ, котрі то доходженія и записи переводятся
властими школними и їхъ органами. Я вже мавъ
способність при дебатѣ надъ школними будже-
томъ виказати, що декотрі окружній ради и ин-
спекторы школний, а въ слѣдъ за тымъ и декотрі
учителї, дуже нерадѣ суть рускимъ школамъ, и
навѣть тамъ, де въ наслѣдокъ теперѣшної уставы
є руска школа, стараются зъ неї зробити
польскую. Чого-жь можна сподѣватись, якъ бы
пішло до перетворенїя польской школы на рус-
ку або до закладанія школъ рускихъ?! Та ї зо-
вѣмъ інакше относится народъ до школы вже
готовои, а інакше до школы, котра має доперва
утворитись, а то ще й не знати нацією, чи утвор-
иться. То показалося при рускої школѣ вправъ
у Львовѣ, до котрої доки єи єе не було, не зго-
дослало и 40 дѣтей, а якъ толькъ школу отво-
рено, звайшося заразъ въ першомъ роцѣ бѣльше
якъ двѣста. Отже условія, поставленій у внесоку
комисії суть того рода, що они квєстіонують ду-
же значно вартості цѣлої уставы, а въ многихъ
разахъ можуть тую уставу зробити илюзоричною.

Такъ виглядає внесеніе бѣльшої комисії.
Меншої же приходить съ тымъ самимъ, єль-
чи була перше приїш, съ своєю резолюції
ко. Не переконали єи анѣ аргументы тутъ під-
несеній, анѣ навѣть заявленіе комисара правител-
ственного. Ішо до того заявленія, то и я мушу
тутъ виказати здивованіе, виказане вже од-
нимъ почереднимъ бесѣдникомъ, що одна часть
комисії се заявленіе інакше зрозуміла, а друга
части зновъ інакше. Менѣ відітало, що такій за-
явленія повинні бути такъ ясні, щоби їхъ толькъ
въ одинъ способъ зрозуміти можна. Для мене
рѣчь була ясна, и я зрозумівъ слова пана коми-
сара такъ, якъ зрозуміла бѣльшої комисії, т. е.
що рядъ мусить держатись теперѣшніхъ уставъ,
а уставы тї не суть згдній съ резолюцією, отже
не призовляють на переведеніе резолюції въ
кождомъ разѣ. І остатнімъ разомъ заявлять, що
та резолюція не має вартості и що рускі посли
въ голосованію надъ нею удулу брати не будуть.
Се, видно, уразило деякіхъ панівъ; оказали єамъ:
на що конче змѣнї уставы? Хиба єамъ ходить
о якусъ параду? Тоже то само дається резолю-
цію осигнути. "Мої панове! Не о параду єамъ
иде, але мы не можемо въ єїхъ способѣ узнати
увзглядненіемъ нашихъ жадань, потребъ и правъ
то, що деякі панове хотїли-бы вправдѣ за таке
представити, що однакожь, якъ тому близше при-
давитись, оказується властиво інчимъ. Але-жь бо
тї самі панове, котрі гнівалися на єамъ за те,
що мы не вдоволяємо резолюцією, не старалися

навѣть виказувати намъ, ща таа резолюція ма-
дѣйсто якусь вартості. Правда, однѣ бесѣдники
старався виказувати, и виказувавъ, що на єод-
зазувати ради мѣскі, а ради мѣскі послухаютъ
и зроблять то, що заложать рускю школу, вигля-
ди відѣти заложити, тогдь заложатся школы
з фонду краевого.

Отже що таа резолюція мала яку вар-
тості, мусить заходити перше, щоби єи хотѣ-
ли посухати рядъ, виглядно Рада школы; друге,
щоби хотѣли ради мѣскі; третє, щоби евенту-
ально заложили школы зъ фонду краевого. Ішо
до ряду, я вже пояснивъ справу. Ішо до ради
мѣскі, то може, може бути, що въ однѣ
або другомъ выпадку они не супротивляють-
ся. Але, мої панове, чи въ третомъ, четвертомъ
бѣльше выпадкахъ ради громадскї не подумаютъ
ї себѣ ось такъ: "Чи Соймъ має дѣйсто інте-
цію, щоби у настѣ була руска школа? чи ухвал-
ено не зашла толькъ підъ певнимъ родомъ по-
литичної конечності, єтъ політическихъ виглядівъ?
Чи не погадає себѣ одна і друга ради: "Соймъ
на правду хотѣть школу рускіхъ, чому
бѣльне ухвалює тога уставо? Въ уставѣ буда-
ти ясно выражена єго воля, резолюція же, вим-
но ще въ такої формї, зовѣмъ не єсть такими
яснимъ виразомъ". Я боюсь отже, що ради мї-
сокъ въ бѣльшої частї не схотѣли бъ посухати,
и резолюція не збогата-бы виконана. Сїї же
ходить о те, щоби школы закладати зъ фонду
краевого, то треба було поставить іншу резолю-
цію, и. пр. таку: "Припоручася Видѣлови кра-
евому, щоби въ порозумінї зъ Радою школою
краевою ставався вилыпти на репрезентації
громадскї въ мѣстахъ А, Б, В, Г, и т. д., щоби
они у себе перестроили одну зъ єовихъ школъ
на руску або щоби нову школу руску заложили,
а єсли-бы тї Видѣлови до певного часу де-
удалося, то щоби таї съ початкомъ посльду-
чого року заложивъ школу зъ фонду краевого.
Така резолюція мала-бы зовѣмъ вище значенїя,
вымѣрена до Видѣлу краевого, виконуючого о-
рану Сойму, мала-бы для него силу обовязуючу,
и виконанье єи не залежало-бы бѣть самої толькъ
доброї волї, якъ то єсть єсть резолюціями, вим-
реними до ряду. По-друге, въ такій способъ бу-
ло-бы заложене бодай колько-къ рускіхъ школъ
забезпечене. Таку резолюцію я не уважавъ бы з
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-
шої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то обставина, що внесокъ
бѣльшої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-
шої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-
шої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-
шої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-
шої комисії, якъ вже згадавъ, дѣйшовъ ща-
сливо до того, що єтихъ використовують
від-
образу для руского народу, и при голосованї
надъ нею рускі посли не усунулись-бы, хотї
очевидно не могли-бы єи єще уважати за достатокъ
не сповнене нашихъ жадань, а тымъ меншої
загалу потребъ и празъ.

Що до школъ середніхъ, то внесокъ бѣль-<br

годжую и готовъ навѣтъ выразити узанье за ся поставленіе. Але не можу згодитися на вѣ мотивы, які вѣ сїй Виц. палатѣ були высказани. Межи виними сказавъ п. внескодавець и то, що вывченіе русскаго языка Поляками, дастъ можність вѣше наглядати на руку письменство, чи не сходить оно на бездорожа, на поля соціальнихъ агентій и т. п. Мои панове, ляшъ тую опѣку зовоимъ ц. к. прокураторіи державной. Она такъ щиро и сердечно опѣкуємо навѣтъ польскимъ письменствомъ — но, а вже жъ рускамъ ще вѣдало бѣльшой мѣрѣ, що певно вѣчного такого не перевустить, що могло бы загрожувати публичному спокою або порядку. Однакожъ хочети конче ще и вы насъ наглядати, то мы противъ тому вѣчного не маємо. Но мы поступаемо ясно и отверто, мы не потребуемо отъ вѣчного крытия; чого мы хочемо и що дѣлаемо, нехай видити цѣлый свѣтъ. Отже просямо: наглядайте и переконуйтеся!

Наконецъ комисія школы предкладає ще одинъ внесокъ, а то вѣ справѣ поднятой Ви. посломъ Малецкимъ, котому за его значавіе слова, высказани при мотивованію свого внеску, я мушу такожъ выразити повне узанье. Мысль того внеску, т. с. заведеніе т. зв. утракизму въ гимназіяхъ, уважаю за добру, але съ тымъ застереженіемъ, щобъ тамъ, де суть условій до постановки, вѣгладно закладанія окремыхъ чисто-русскихъ и окремыхъ чисто-польскихъ гимназій, такій гимназії дальще постували, вѣгладно закладалися, а лише тамъ, де нема такихъ условій, щобъ бувъ заведений утракизмъ. Та ѹ ще мушу додати друге застереженіе, ѿбъ той утракизмъ не бувъ такій, якій єсть вже тепер вѣ учительськихъ семинаріяхъ, де було толькъ скажъ ѿ рукою стороны, ѿ замѣтъ утракизму єсть тамъ de facto полонізмъ.

Однакожъ я подѣлю зовоимъ тую гадку, ѿ внесокъ п. Малецкого на тепер до виконання єсть неможливий, бо ясна постанова §. 19 засадничою уставою державною тому рѣшучо супротивляється. И Выдѣль краевый, котому той внесокъ має бути переказаний, выдится менѣ, не знайде жадного выходу. Єдиний выходъ бувъ бы той, ѿсли бы згаданий параграфъ уставы засадничою далося змѣнити. Я подавъ-бы навѣтъ способъ на то, не формулу его, але кидаю мысль, може та панове, котрой будуть застановляться надъ тою справою, чи Выдѣль краевый чи послы въ Радѣ державной, скотѣ-бы ѿ взяти подъ свою розвагу. Якъ вѣдомо, §. 19. ухваленій зѣставъ на жаданіе Нѣмцѣвъ, котримъ не треба давувати, ѿни съ овоюмъ високо-культурными языками не видять для себе потребы, учитися конче языками дрѣбныхъ народностей славянськихъ. Не можна такожъ змѣнити тогор параграфу вѣ такій способъ, котримъ бы на Нѣмцѣвъ мѣгъ езентуально той примус вложити; але ѿсли-бы доповнити его такъ, ѿ примус вѣ школахъ середніхъ мѣгъ-бы бути заведений толькъ тамъ, де бы обѣ народности якогось краю черезъ своихъ легальныхъ реprезентантовъ вѣ Соймѣ на него згодилися, то може-бы нѣмецкій послы такому доповненію не були противни, бо Нѣмцемъ все-же лишилась-бы можність, чи то вѣ ческомъ Соймѣ чи вѣ моравскому, чи якимъ ишомъ, на такій примус не згодитися, отже би на нихъ не мѣгъ бути розглянутися. Тамъ же, де бы якъ вѣ Галичинѣ, и Поляки и Русини черезъ своихъ пословъ згодилися на заведеніе утракизму, нема розумної подставы примусу не допустити, толькъ volenti non fit injuria. Не тайно менѣ, ѿкъ вѣждомъ разѣ можутъ ѿ бути певни трудности, бо бував и такъ, ѿне не одинъ народъ, якъ и. пр. вѣ Буковинѣ рускій, хотя однажды зѣ большихъ вѣ краю, не має вѣ Соймѣ анѣ одного реprезентанта; якъ же ѿ має вѣзвати, чи згоджуємо чи нѣ? Не знаю, чи такожъ вѣ Дальматії меншостъ віталійка буде мати свого реprезентанта. Але може, якъ-бы надъ тымъ подумати, далось бы ѿь вѣзвати, ѿузнуло-бы тї трудности.

На тымъ кончу — але лише першу частъ моего промовленія, т. е. розбиранье внескобъ ко мисії, а вразъ приступаю до другої часті.

(Конецъ буде).

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорска Монархія.

(З ради державної.) Друге засѣданіе ради державної бѣть початку сїї каденції 17 отбулося, якъ мы вже доносимо для 1 л. лютого. На початку засѣданія оповѣстивъ президента палатѣ смерть посла Кусоого, который померъ вѣночніи мицію недѣлї вѣ Бернѣ и Моравії и завѣзвавъ палату почтити память покойника. Огтакъ предложивъ министерство дѣлъ внутрішніхъ про-

ектъ закона противъ загально небезпечнимъ змаганіямъ соціалістовъ, дальше проектъ закона о поступованію карбонімъ вѣ справахъ загально небезпечного змаганія соціалістовъ, проектъ закона о забезпеченні роботникомъ на случай недуги и законъ о будівництвѣ. Міністерство торговї предложило знову угоду торговельну сїї Сіамомъ. — Зъ пегіції насилія одна зѣ мѣста Табору (вѣ Чехахъ), вѣ котрой тамошній професоръ школы середніхъ просить о признаніе имъ VIII ранги на случай коли они достають третій додатковъ патентній. — Передъ приступленіемъ до порядку дневнаго постанови ѿ пос. Врабецъ внесено вѣ справѣ закона о конкурсѣ зѣ 1868 р. и о карбо правильныхъ постановахъ надъ кризаторами. До сего внесено спонукало Врабецъ часта оголошуваніе конкурсу черезъ куцівъ и повеставшій зѣ сего майже „промислъ конкурсовомъ“. — Зѣ порядку дневнаго приступлено до внесения посла Цайтгамера о законѣ, обовязуючомъ зелѣнницѣ державній платити податокъ заробковый и доходовий. Внесено ѿ бѣослано до комисії податкової. Законъ о оподаткуванію кошицко-одербергскогомъ зелѣнницѣ бѣослано до комисії бюджетової, а акты берлинської конференції вѣ справахъ заходно-африканскихъ бѣослано до маючихъ вратиції комісії економічної зѣ 24 членовъ. — Внесено ѿ посла Матуша о поспомінії долї суспітії бѣослано до комисії буджетової. — Внесено ѿ посла о доповненію закона о податку бѣгомъ бѣослано до комисії податкової. По замкненію дѣбать внесли ѿ пос. Фуксъ и товаришъ інтерпелациою до президента міністрівъ вѣ справѣ виставы образѣвъ Верещагина. До інтерпелациї ѿни були слѣдуючими мотивами: Вѣ грудини и. р. виставивъ бувъ Верещагинъ межи вишиими два образы и додаю до нихъ полоніячій текотъ, котрой нарушили христіаністство вѣ его основахъ, представлючи его невѣро, черезъ ѿ доткнутий найсвятѣшій чувства христіанію. Власть поліції и прокураторії, хоча мала побоя закона повинна власт до виступленія проти тогого ображуванія чувства религійного христіанію, дививася на вое скончано. Інтерпеланти отже пытають:

„Якъ суть пречини, задля которыхъ позиція не постаралася о усуненіе сихъ ругаючихъ христіаніству образѣвъ ѿ виставы, а прокураторія не висточила каріо поступованія?“ — Слѣдуюче засѣданіе отбувається вѣбрь президії и внесень гр. Коронінаго о основанию окремого трибуналу для справдуванія виборъвъ до ради державної.

(З ради парламентаріївъ.) „Клубъ нѣмецкій“ висловавъ до кн. Бисмарка по поводу его бесѣди противъ Поляківъ адресу сїї подакою слѣдуючимъ змѣбту: „Члены нѣмецкого клубу висказують по поводу поспѣдної бесѣди нѣмецкого канцлера кн. Бисмарка свою подяку и привітаніе“. Адресу ту ѿсла „N. fr. Presse“ чи публіка „Politik“ привѣту телеграму виславъ клубъ нѣмецкій до кн. Бисмарка за ініціативою пос. Кнаца. Дебата надъ ѿю адресою вѣ клубъ викликала не малу сенсацію; сама адреса однакожъ вѣ викликала великою опозицію. Декотрой члены клубу зѣ нѣмецкихъ краївъ австрійскихъ опиралисъ виправѣ вислано такою адресою, доказуючи, ѿто то було-бы безактностю и впровадило-бы навѣтъ самого кн. Бисмарка вѣ немалый клопотъ, але нѣмецкій послы зѣ Чехії вѣ головно Кноцъ оперлися тому и бѣльшостъ ухвалила вислати адресу а бѣгакъ и оголосити ѿ вѣ газетахъ. Ухала ѿ вислати такожъ и вѣ цѣ лії платити поспѣдно немалу сенсацію; вѣ тепер дѣже цѣкавъ на то, чи кн. Бисмаркъ прїйме ту адресу, чи ѿ вѣгаки. Допускають, ѿто настутичъ ѿ послѣдне, бо інваки кн. Бисмаркъ давъ-бы тымъ доказъ, ѿто годятся и похвалия стremленія клубу нѣмецкого вѣ Австрії. До сїї манифестації нѣмецкого клубу додасъ „Politik“ таку замѣтку: „Виправѣ висвісилъ нынѣ вѣ австрійской палатѣ пословъ одна фракція не двозначно чорно-блѣлій працпоръ, але сї єсть вже достаточною причиною, ѿто вѣ елементы, котримъ ѿзлежать на Австрії, тымъ тѣмѣнѣше становили побоїще себѣ вѣ ту крѣпку стѣну розбоятівъ всѣ отвергті и тайї змаганія почитателівъ Бисмарка. — „Коло польське“ застановляло надъ тымъ, чи інтерпеловать правительство австрійске по поводу бесѣди кн. Бисмарка, а особливо по поводу тогор части бесѣди, вѣ котрой кн. Бисмаркъ заявивъ, ѿто державы сѹйдній годятся ѿ его розпорядженнямъ до Поляківъ подъ правительствомъ прускимъ. „Коло польське“ ухвалило не вносити на разѣ жадно інтерпелациї. — Зѣ кругъ парламентаріївъ довоють, ѿто фузії вѣльшихъ словенськихъ фракцій, о котрой газеты ѿвого часу досили, вѣвомъ не настутила.

(Конференція міністрівъ.) Дня 2 л. лютого отбулося зѣ ради конференції міністрівъ підѣ проводомъ гр. Таффо, а бѣгакъ по полузднѣ бѣ 2 год. ажъ до 5 год. конференції міністрівъ підѣ проводомъ самого цѣвара, на котрой обговорюють виключно лишь справы, входящіе вѣ кругъ дѣлъ обоихъ министерствъ країни обовѣнії.

(Справа особиста.) Намѣстникъ Галичини, п. Залеокій, и православный мітрополитъ зѣ Сераева, Николаевичъ, а бѣгакъ президентъ угорского кабінету, Тисса, були на авдіенції у цѣвара. — Ген. Фалиновичъ приїхавъ за уръюномъ на колька днівъ до Вѣдна. Вѣсть, будьто ген. Фалиновичъ приїхавъ на ради военну, ѿто ѿсла жерель офиційнихъ неправдиво.

Заграничний Державы.

До ситуації на Балканѣ. Вчера мало отбулося вѣ Берлінѣ перше засѣданіе конференції вѣ справѣ переговорѣвъ о заключенію міра,

Найважнійшою вѣстю вѣ справахъ балканського півнієстрова, якъ вчера наше дѣйствіе єсть, ѿто межи Портю и Болгарію настало порозумініе ѿто унії болгарской. Його рода єсть то порозумініе, доси ѿ докладно не знає, бо вѣ справѣ наспій насліді держави двоє вѣ коротка вѣсті, одна урядова, котрой такъ каже: „Султанъ санкціонує турецко болгарське порозумініе. Окружникъ Порты новѣдомляє державы європейскій о тѣмѣ порозумінію и скликаве конференцію вѣ цѣлі ратифікації“; а друга знову бюро Райтера ѿго змѣбту: „По усуненію трудностей оголошено вчера (дня 2 л. лютого) ираде султансько санкціонує турецко-болгарське порозумініе. Догтичній актъ ѿслали Кімель паша и Цановъ“. — Зѣ слівъ жерель висловяють, ѿто кнізь болгарскій одержавъ титулъ „господаря“ Всѣдніи Румеліи и буде нимъ названий дожинено, „Times“ знову висловяють, ѿто порозумініе наступило на слѣдуючої підѣставѣ: Обѣ стороны узнати угоду берлинську якъ правильну ѿ вимію постають, котрой засѣсти змѣбту на підѣставѣ нового порозумінія, органичній статутъ Всѣдніи Румеліи буде зревідований; декотрой села (помацкі) будуть належати до Порти; кн. Александеръ буде на пять лѣтъ іменованій губернаторомъ Всѣдніи Румеліи; по паги лѣтакъ уода може бути отновлена султанъ по потребу вѣ бѣкликувати до державъ європейскихъ; кнізь прїмає на себе обвязокъ борони Туреччину. — Постава Греції позбута все ѿто однаково и засѣданію нового порозумінія, органічній статутъ Всѣдніи Румеліи буде зревідований; декотрой села (помацкі) будуть належати до Порти; кн. Александеръ буде на пять лѣтъ іменованій губернаторомъ Всѣдніи Румеліи; по паги лѣтакъ уода може бути отновлена султанъ по потребу вѣ бѣкликувати до державъ європейскихъ; кнізь прїмає на себе обвязокъ борони Туреччину. — Постава Греції позбута все ѿто однаково и засѣданію нового порозумінія, органічній статутъ Всѣдніи Румеліи буде зревідований; декотрой села (помацкі) будуть належати до Порти; кн. Александеръ буде на пять лѣтъ іменованій губернаторомъ Всѣдніи Румеліи; по паги лѣтакъ уода може бути отновлена султанъ по потребу вѣ бѣкликувати до державъ європейскихъ; кнізь прїмає на себе обвязокъ борони Туреччину.

— Академичній зборъ „Созѣ“ вѣ Чернівціяхъ устроено дня 10. (22 лат.) лютого с. р. вѣ салі Музично-драматичній товариство вѣчерокъ ѿ танціями. Цѣна вступицій карти: для одного особи 2 зл. для родини до 4 лицъ 6 зл., на льзжу 8 зл. Початокъ о годинѣ 8½, вѣчеромъ. Всїчній карти будуть продавати дня 9 и 10 (21 и 22 лат.) лютого вѣ будинку Музично-драматичній товариства бѣ 10 години рано до 5 вѣчериомъ. Страйб вѣчерковъ.

— Загальний зборъ „Руско читальній“ вѣ Комарії, сполучений з музично-драматичнімъ товариствомъ вѣчеркомъ, отбудутся дні 11 л. лютого с. р. о годинѣ 5 по полудину. — Отъ Видлу.

— Баль устроюваній „Академ. Кружкомъ“ минувшого вѣтора вѣ великої сали „Нар. Дому“ не удався засѣсть, бо за 800 розбояній за прошень явилося лише маленькое число гостей.

— На Буковинѣ видно ѿ кождымъ днімъ бѣльшої постуції мѣжъ сельскими громадами. Товариства творозості и читальній роступ и закладаютя чимъ разъ численнієше. И такъ послѣдніми часами заложено товариство творозості вѣ Юриковціяхъ, а дѣяльнія читальнія народна в Са-мушинѣ чиоленными и одушевленными загальними зборами дала добрий и потглаючий примѣръ сусѣднімъ селамъ. До розбудженія самопознання, мѣжъ рускимъ народомъ на Буковинѣ, причиниє дуже знамінито редакторами часописи для народу п. з. „Буковина“, и наколи буковинська інтелігенція поступати буде вигравало и солидарно шляхомъ, вказанымъ „Буковиною“, то певно вѣ короткимъ вже часъ удасться бѣ вѣдигнута рускій народъ на Буковинѣ вѣ морального и матеріального упадку и поставати справу руску на Буковинѣ першою справою краюю.

— Якъ народъ рускій умѣє цѣнити тихъ, котрой практикуютъ для его добра, показує наглядно факти, про котрой доносять зъ Станиславова „Київ-гов. Lwowsk-омъ“: На засѣданію станиціївської окружної ради школъ засѣданію зѣ 30 грудня 1885 р. приїшла на порядокъ дневній петації товариства взаємно помочи учительству округа станиціївського о підѣмогу. Однанѣ зъ членовъ ради поставивъ внесеніе, ѿто товариству сему удѣлити 50 зл. підѣмогу, на тое однакъ забравъ голось селянинъ зъ Ольшаникѣ и промовивъ до олії тактъ: „Учителъ сельський суть дуже бѣдній. Маю онъ, котрого хотѣть я такожъ висвічти на сельського учителя, але побачивши той горкій хлѣбъ учителійській, казавъ я ему робити на грунтѣ. Коли однакъ хотути они самі ратувати, то дайте имъ не 50 а 100 зл.“ Промова та обільялась дуже мильнимъ бѣгомономъ вѣ цѣлій ради и сопроводила одноголосу ухвалу підѣмогу 100 зл. а неменше мило починна бѣгомонти вѣ ср҃цахъ всіго народного учительства и захочоти его до широкихъ прадѣлівъ для того народу, котрой, якъ участь факти, умѣє бути вѣдичнимъ.

— Зѣ Калуша пишуть намѣ: В суботу 30 сїчня праніла Файга Редлихъ вѣ Сѣвївѣ калускій с.

съмъ юноши сердечну подяку Вп. п. проф. Ох. Барбінському, который въ день открытия нашо читальни вселаскавѣше до насъ приуги зволивъ и своему промовю та теплыми словами всѣхъ присутствихъ до працї и науки загрѣбашъ, а кромъ того привѣзъ намъ въ дарѣ 42 книжочки выданы тоб. „Просвѣтъ“; Неменше такоже дякуємо Вп. обществу им. М. Качковскаго за дарѣ 30 книжочекъ въ користь нашо читальнїй. — Выдѣлъ.

— Именованія. Комісарами скарбовыми въ IX разѣ именованіи концепции скарбовій: Адамъ Пожаковскій, Іосифъ Кусакъ, Іосифъ Мишкевичъ и Іванъ Слезакъ такоже інспекторъ податковый Валентій Гничинъ. Концепции скарбовыми въ X разѣ именованіи практиканты скарбовій: Іосифъ Бантковскій, Антонъ Солтиковъ, Мих. Осада, Кароль Тенферъ и Юліанъ Дракъ.

— Найдостойнѣйшихъ датѣль, что на извѣзаніе въ „Дѣлѣ“ зложили на моя руку суму 7 зр. 40 кр. на користь нещастного Петра Мончака, Богъ да спасетъ и помалусть! — І. Литинський, священникъ въ Камяног.

— До жидачевской ради повѣтова выбрали въ большую поѣстость: С. Павловскій, Ед. гр. Єдушицкій, К. Винницкій, І. Рогошъ, Мих. Чайковскій, Л. Яржимовскій — всѣ властители большихъ поѣстоштей, а кромѣ сего управителѣ дворянскихъ обширдѣвъ: Голковскій, Малачинскій и Яворовскій.

— При дополнюююмъ выборѣ до ради повѣтова въ мѣста Коломыи выбрано тамошнаго адвоката краевога дра Т. Дембецкаго.

— „Молитва“, дуетъ на 2 голосы жѣночъ въ супроводѣ фортепіана, Миколы Лисенка. Такій звѣтъ есть третого выпуска „музыкальной бабліо-

Поѣзды зелѣнничъ

Години въ обвѣдкахъ означаютъ иочину пору бѣль въ вечеръ до 6 ради, часъ після годинника львовскаго.

	Поѣздъ скорый	Поѣздъ особы.	Поѣздъ мѣшан.	Поѣздъ мѣшанъ и львокаль
Отъ 1 листопада 1885.				
Зелѣнница державній.				
До Львова приходять:				
Зъ Гусятини, Станиславова, Хирова и Стрыя . . .	4 35	— —	— —	— —
Зъ Хирова и Стрыя . . .	1 25	— —	— —	— —
Зъ Станиславова, Хирова и Стрыя . . .	8 25	— —	— —	— —
До Станиславова приходять:				
Зъ Гусятини . . .	8 55 и	— —	— —	— —
5 57	— —	— —	— —	— —
Зъ Звардона и Стрыя . . .	8 22	— —	— —	— —
Зъ Звардона, Львова и Стрыя . . .	6 11	— —	— —	— —
Зъ Львова отходять:				
До Стрыя . . .	7 30	— —	— —	— —
До Стрыя, Хирова, Станиславова, Гусятини . . .	11 45и	— —	8	— —
11 30	— —	— —	— —	— —
Зъ Станиславова отходять:				
До Стрыя, Львова и Звардона . . .	10 — и	— —	— —	— —
До Гусятини . . .	6 48	— —	— —	— —
10 20	— —	— —	— —	— —
Зелѣнница Черновецца.				
До Львова приходять:				
Зъ Черновець . . .	10 05	3 35	3 30	— —
Зъ Львова отходять:				
До Черновець . . .	6 20	12 20	11 45	— —
Зелѣнница Кароля Людвіка				
До Львова приходять:				
Зъ Кракова . . .	5 36	9 27	11 38	7 50
Зъ Подволосичскъ (на Шидам.) . . .	10 12	2 28	3 20	— —
Зъ Львова отходять:				
До Кракова . . .	10 46	4 05	4 50	8 —
До Подволосичскъ (зъ Шидам.) . . .	6 07	10 51	1 0	— —

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
240 HEFTE ODER 10 BÄNDE
VIERHUNDERT TAFFELN
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFRAZ FL. 5.70. D.W.

КОНТОРА ВЪІМЪНЫ

ц. к. уприв. галиц.

Акцій. Банку Гипотечного

1556 5—?

купше и продае

всѣ ефекты и монеты
подъ найпріступнѣшими условіями.

5% Листы Гипотечнїи
5% Листы Гип. преміовани

которѣ подъ закона въ дні 2 Липня 1868 (Днів. з. д. XXXVIII. Ч. 93) и наивысшо постановы въ д. 17 грудня 1870 р. можна уживати до умѣщуванія капиталовъ фондовъ, пушнинъ, кавцій супружескихъ войсковыхъ, на кавцію и вадіа

можна въ съй Конторѣ получити.

(до вылосованія съ 10% премію т. є. по 110 за 100)

Всѣ приорученія зъ провинції выконуются безъ проволоки по курсѣ дневнѣмъ, не числячи нѣкакої прозії.

Выдаваець и редакторъ Иванъ Белій.

теки“, выдаваю младыми любителями роднои письмъ у Львовѣ. Выпускъ сей отзначається, якъ и попередній дуже пріянадно вишиною формою а коштує лишь 15 кр. а. в.

Вѣсти зъ Аепархіи Львовской.

Въ пропозицію на Гозѣвѣ наданіа цѣсарскаго принятія со.: I) Юхновичъ Ігнатій зъ Помонія и II) Козакъ Іоанъ зъ Кіївщины.

Презенту на Рыкѣвъ дек. золочевскаго одержавъ о. Теофиль Петровскій.

Крылошанскахъ отзнакахъ съ правомъ ношения одежи крылошанскои одержали со.: 1) Іоанъ Сохацкій, деканъ и пар. въ Стояновѣ; 2) Антонъ Давидовичъ, дек. и пар. въ Заболотцахъ; 3) Іоанъ Керникевичъ дек. и пар. въ Чернѣвѣ; 4) Іоанъ Грабинський, пар. въ Куткори; 5) Левъ Цегельскій, пар. въ Голосковицахъ; 6) Колотанть Когуцкій, пар. въ Кадлубисцахъ; 7) Михаилъ Медвецкій, пар. въ Плавно; 8) Іоанъ Рехаковицъ, пар. въ Волосянцѣ и 9) Григорій Словицкій, пар. Козлова.

Митрополича консисторія вставила до замѣтництва о особиотъ додаткѣ для со.: Антона Давидовича, пар. въ Заболотцахъ и Іоанна Яримовича, пар. въ Ольховицѣ.

Аптека РУКЕРА во Львовѣ

поручач 156: 115 —?

Специальности и универсальний средства, французскій и іншій, якъ черезъ пошту такъ и черезъ наші фірмы оповѣщуваній.

МОЛОЧАРНЯ

МАРИИ КОМУНИЦКОЙ

ул. Сикстуска ч. 3. у Львовѣ.

Подаетъ до вѣдомости Высокоповажаній П. Т. Публичнѣ, що кромѣ всякого рода доббриного набѣгу, добрини сельскої кавы, которыя порція коштує 12 крейцардовъ, можна дѣстати пайлѣшиону будженіни тоже смачнай спѣданіи и вечерѣ, складаючись зъ всѣлякого мяса и ярины — порція по 12 кр. а. в.

Запрашуючи умільно до численного звиджування мого Заведенія, остаюсь съ высокоповажаніемъ:

Марія Комуніцка.

Цѣс. кор. уприв. галицкій

АКЦ. БАНКЪ ГИПОТЕЧНЫЙ
выдає во ЛЬВОВЪ и черезъ Філії
въ Краковѣ, Чернівцяхъ и
Тернополі

АСИГНАТЫ КАСОВІЙ

4% платні въ 30 днівъ по випов.

4½ " " 60 " " "

Львовъ, 7 січня 1884.

ДИРЕКЦІЯ.

(Передрукъ не платні.)

(1555 5—?)

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

подаетъ до вѣдомости, що выдало и має на складѣ слідуючі

Формуларъ для касъ пожичковыхъ

на ладъ

„ЗАКОМАРСКОІ ПРАВДЫ“:

- Книга кисова, одна либра 40 кр.
- Книга маєтку желѣзного, одна либра 40 кр.
- Книга маєтку іодрученого, одна либра 40 кр.
- Скрашъ, 100 пріямѣрниківъ 55 кр.

Призначено загально найлучшу

масу до запускання підлогъ

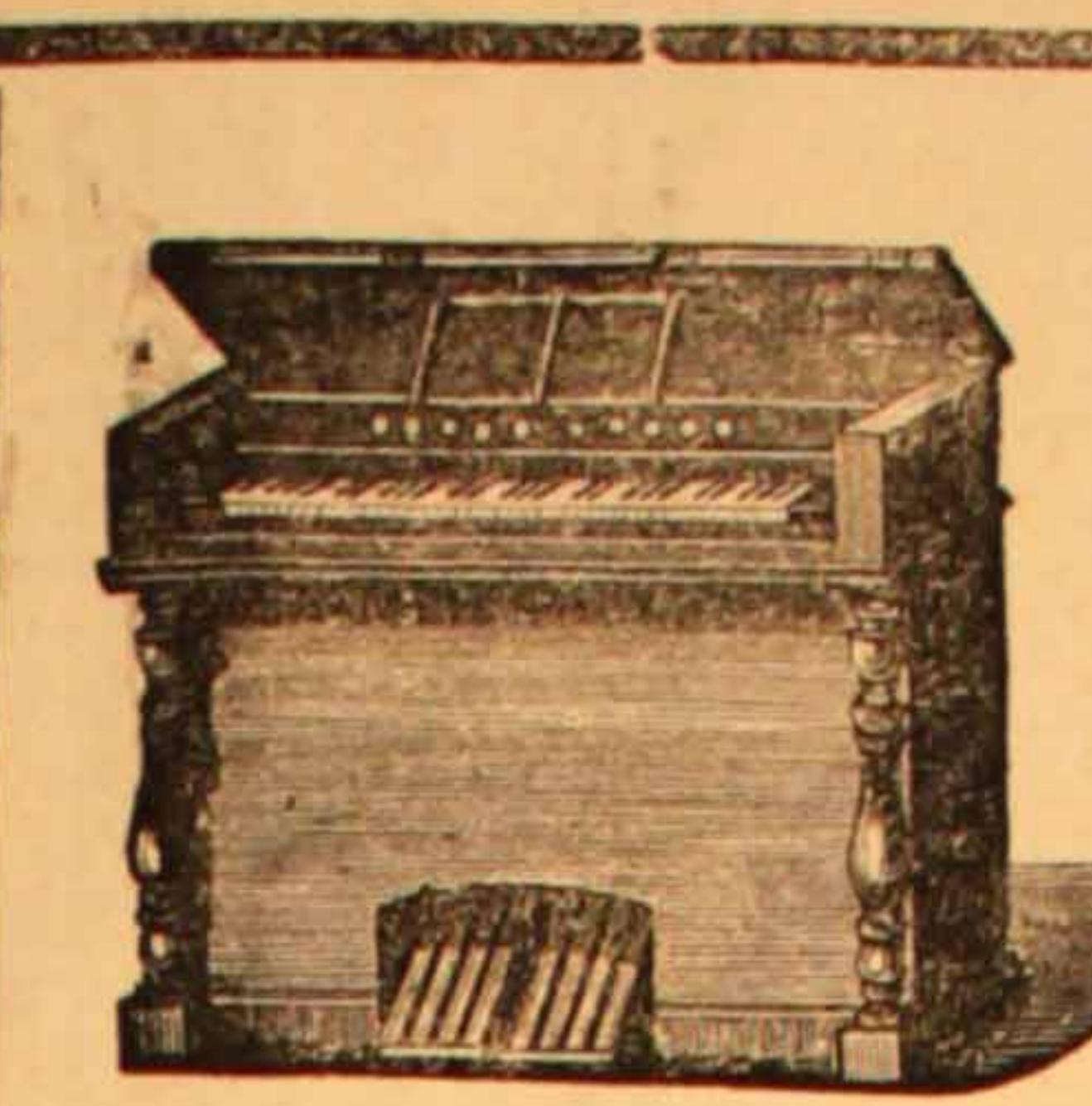
поручач

Гібнеръ и Ганке

у Львовѣ.

1519 20—0

Перепродуючи дармо отповѣдный работъ.

ОПОВѢЩЕНЬЕ.

Попеже знаю, що Высокоповажаній отцѣ луковиц уряджує при церквахъ хоры, прото поручаю мою ФАБРИКУ ГАРМОНИЮМЪ (або ФІСГАРМОНИЮМЪ) до ученя спльву.

Высокоповажаній п. проф. Н. Вахнянинъ купивъ до же дати Высокоповажанымъ Отцемъ Духовнимъ о тѣмъ пожиточномъ інструментѣ найтишшу информацію. Дає такоже на рати. 1872 45—?

Съ поважаніемъ

ІОАНЪ СЛИВИНСКІЙ,
властитель первой въ Галичинѣ фабрики органовъ и гармоніюмъ у Львовѣ, ул. Хорущинъ ч. 9.

Щобъ виступити противъ всякої обманы анонсовои сполучились межинародне Товариство Ескортове и Товарища Сіблка Викторія, що розсыпали всякі товары гумові, запалівсь, диваны, шовкові по крывали, обруси и дерги на коші черезъ свого генерального заступника, пана Беренфельда, такоже и высокоповажанымъ обірателямъ пізьмомъ готували зелѣнницю або за послѣплатою почтовою.

Диваники Викторія, съ взорами зібрать або цвѣтѣві зр. 2·80, Викторія обруси съ френдзалими, пайновийшій взори зр. 2·20 и 3·40. Викторія покрыває на ліжка зр. 3·20 и 4·20. Гарнітури Викторія, такоже 2 одѣяла и один обрус зр. 7·75. Гарнітури Викторія, такоже 2 одѣяла и 1 обрус зр. 7·50 и 10. — Заслони Викторія, складаючись зъ 2 довгихъ крыль съ бордюрами, одною драперією съ двома піддержками, съ френдзалими. Цѣле окно зр. 3·50, 4·50. Правдиви вехдній обруси шепільзовій, зр. 5— и 7—. Смирпецькій портісеръ шепільзовій, новѣсть до заслонъ за штуку зр. 9·—, тунстальскій вазорець зр. 4—. — Правдиви заслони Мекка зр. 6·50 и 8·50 — Коша на постѣль для служби зр. 2·50 и 3—. Фланельовій одѣяла зр. 5— и 6— Одѣяла зр. 4·60. Нормальний одѣяла після системи проф. Егера, зр. 13—. Міловській шовковій одѣяла здоровія для осібъ недужнихъ, шовковій буревітъ зр. 3·25, найтишши дубль якості зр. 6·30. Стебнованій одѣяла зр. 8·50. При замовленю заслонъ широки 118 см., широки 190 см. поданье пожеланої барви.

Конкуренція обманѣ коньскими дергами.

Фабрика